

breuib⁹ & informationibus à dicto domino cardinali de Salancho nomine papæ recessit de Scaefhufen, rediens ad Constantiensi. ciuitatem. Ascendens palatium papæ le, reperit ibidem serenissimum principem regem Romanorū sæpe dictum cum dominis cardinalibus, cumq; ambasciatoribus regis Francorū, ambasciatoribus studij Parisiensis, & alijs deputatis nationum, porrigens ibidem breuia sibi commissa, & præsertim breue dire. tum Romanorū regi. Quo uiso & lecto, ipse de mandato domini papæ & eius iussa dixit, q̄lter dominus noster papa non recessisset de Constantia ob aliquā impressionē, uim, metū, timorē siue aliam causam siue culpā, quā posset imponere domino regi, neq; suis; sed propter sanitarē corporis. & offerret se implerurum omnia, quæ promississet in concilio Constantiensi, & quod diligeret dominum regem sicut unquam, & libenter uellet secum conuenire, si contingeret ipsum ire Niciam ad Petrum de luna, & secum conferre de modo unionis & reformatione ecclesiæ, & alia dixit, prout superius in eius relatione continetur, in die lune post diem palmarum facta. & illa dixit tunc, q̄ papa iniunxisset sibi, non obstante q̄ acceperat ab ore cardinalis de Salancho, cum unum & idem reputasset papam & cardinalem de Salancho, quo ad huiusmodi relationem: & si aliqui dicerent uel scriberēt contrarium, non passet in contrarium: & quod satis admiratur de hoc. Cardinalis uero de Salancho, qui ibidem erat præsens, dixit q̄ papa iniunxisset sibi talia dare in mandatis, licet dixit quod deberet dicere, quod non propter impressionem, uim, metum aut timorem domini regis præcise, sed bene ob timorē aliquorum nobilitium de curia sua, de quibus habuisset papa timorem. Sed de persona regis nõ diffidisset, quam diligit sicut unquam. Super quibus serenissimus dominus rex Romanorum petijt ibidem per protonotarium sedis apostolicæ, concilij, nationum, aliosq; notarios & tabelliones ibidem existentes, fieri unum uel plura, publicum seu publicam, instrumentum seu instrumenta. Similiter ambasciatores regis Francorum nomine archiepiscopi Remensis, & magister Benedictus de uniuersitate Parisiensis, præsentibus ibidem ambasciatoribus Sueciæ & Poloniæ regum, filio marchionis Monziferriati, Ioanne de uicecomitibus de Mediolan. Rodolpho duce Saxoniz, alijsq; ambasciatoribus, prælatibus & doctoribus in numero copioso.

Ibidem post lineam 22. lege ad hunc modum:

Remensem. Qua cantata, iuxta ritū aliaq; sessionū legebantur letania cū introitu, Exaudinos dñe &c. & collecta p̄ pace unionis, ac euangelio & hymno, Veni creator spūs &c. præsentibus ibidē dñis Angelo Laudensi, Antonio Aglegiensis, Guilielmo scti Marci, Antonio de Salancho, Alamano Pisano presbyteris, Amadeo Salutiæ, & Fracisco Florëtino diaconis cardinalib⁹. Absentibus uero Ioanne Viuarien. Petro Cameracensi, Fracisco Venetiæ, & Ludouico de Flisco cardinalibus, licet in dicta ciuitate p̄sentibus, ut publice ferebat. Dictoq; officio missæ, letaniz cantatis & dictis, surrexit de mandato totius sanctæ synodi reuerendus pater dominus Andreas electus Poznanienfis, & certa capitula per modum constitutionū synodalium prius per singulas quatuor nationes conclusa & deliberata, legit & publicauit; quorum tenores sequuntur & sunt tales.

Ibidem facie 1. post lineam 17. legantur hæc:

Item declarat, decernit, statuit & diffinit dicta sancta synodus, q̄ dictus dominus noster papa renunciare tenetur, nedum in quocunq; casu in schedula oblationis suæ comprehenso, sed etiam in quocunq; in quo sua renunciatio offerre potest magnam & euidentem utilitatem ad bonum unionis ecclesiæ dei, quodq; super hoc dictus dominus noster papa declarationi & diffinitioni huius sacri concilij stare tenetur.

Item statuit, diffinit, decernit, declarat & deliberat dicta sancta synodus, q̄ si dictus dominus noster requisitus pro bono unionis per hoc sacrum concilium, papatu renunciare